

Symulacja grafenu na powierzchni miedzi w pakiecie oprogramowania LAMMPS

Szymon Romanowski
Student 3-go roku Inżynierii Materiałowej Politechniki Warszawskiej

szymon1874@gmail.com

Praca wykonana we wrześniu 2016 w ramach praktyk studenckich w Laboratorium Badań Materiałowych Narodowego Centrum Badań Jądrowych w Otwock-Świerk.

Wygrzewanie.

Symulacje wykonano w programie LAMMPS. Oddziaływania pomiędzy atomami zostały zdefiniowane jako hybrydowe, tzn. skorzystano z różnych potencjałów dla różnych atomów.

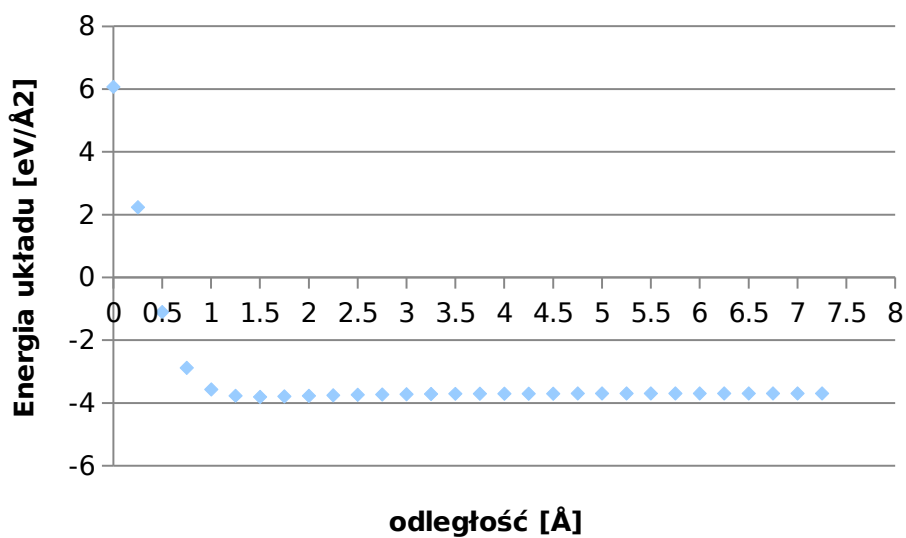
Parametry symulacji:

- oddziaływania hybrydowe: C-C oddziaływania **Tersoff** wykorzystując gotowy potencjał FeC.tersoff, Cu-Cu oddziaływania **eam/alloy** wykorzystując gotowy potencjał Cu_mishin1.eam.alloy, Cu-C oddziaływania **Lenarda-Jones'a** korzystając z danych literaturowych ($\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$)
- sieć grafenu otrzymano nakładając na siebie 2 warstwy heksagonalne atomów węgla (finalna stała sieci $a=2.952$)
- grafen umieszczono na podłożu Cu o stałej (pochodzącej z potencjału) równej 3.6150 i orientacji 111
- układ został poddany minimalizacji, a następnie wygrzewaniu w $T=300\text{K}$ bez aktualizacji pozycji (brak trybu npt, nve itp.)

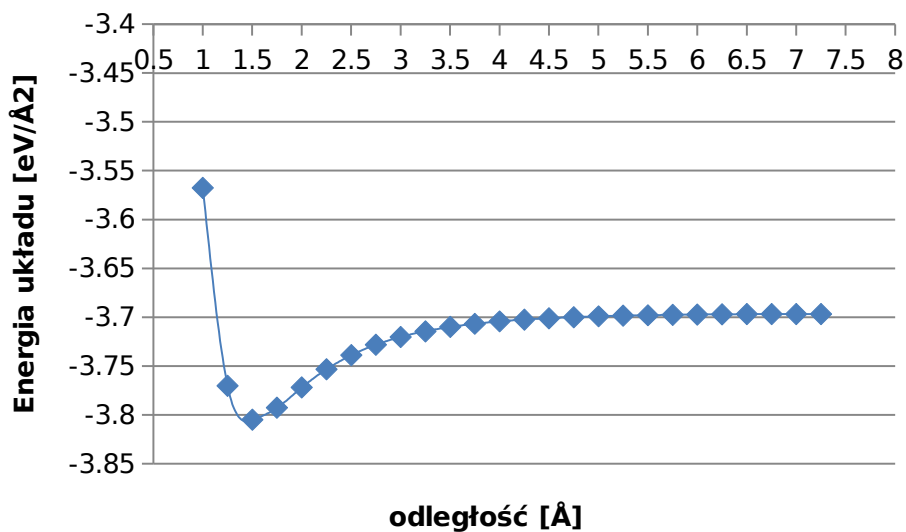
Energia adhezji

W celu wykonania wykresu zależności sił przyciągania/odpychania od odległości monowarstwa grafenu była przybliżana do powierzchni miedzi co $0.25\text{\AA}$

Wyniki:

W tej formie wykresu widać jedynie wzrost energii przy zbliżaniu. Jednak jeśli pominiemy wartości, które różnią się o więcej niż 1 to możemy zaobserwować minimum funkcji w odległości 1,5Å

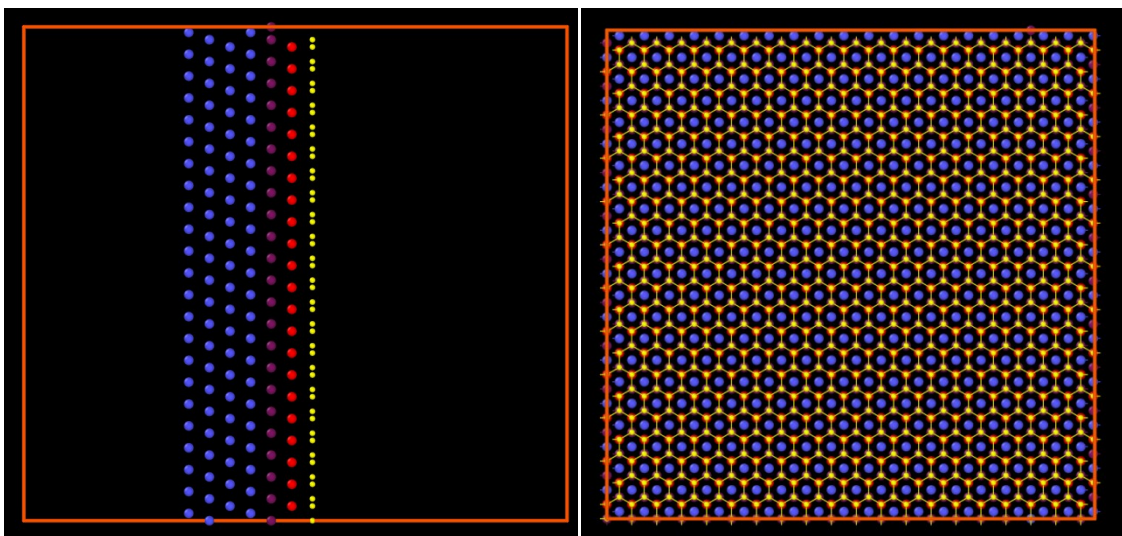

Energia adhezji grafenu na podłożu miedzianym wynikająca z wykresu wynosi $-0,10839 \text{ eV}/\text{Å}^2$.

Wyrzwanie

Przed bombardowaniem każdy układ został wyrzany przez **100 tyś. kroków** i zapisany w formie pliku restart. Wyrzane zostały 4 układy:

- A. **grafen na podłożu miedzianym** zawierający 3598 atomów w tym 900 atomów grafenu
- B. **grafen na podłożu miedzianym** zawierający 10800 atomów w tym 2700 atomów grafenu
- C. **grafen** zawierający 2700 atomów
- D. **grafen** zawierający 2345 atomów **pozbawiony** periodyczności w każdym kierunku

Powyższe rysunki przedstawiają strukturę wejściową. Oznaczenia:

żółty- atomy grafenu, czerwony - 1 warstwa atomów miedzi, fioletowy - 2 warstwa atomów miedzi, niebieski - 3 i dalsze warstwy atomów miedzi.

Z literatury wynika, że ułożenie atomów grafenu najkorzystniejsze jest w przypadku, gdy znajdują się one nad 1 i 3 warstwą, a w drugiej kolejności ułożenie nad 1 i 2 warstwą miedzi. W naszym przypadku najkorzystniejsza okazała się struktura, w której grafen znajduje się nad 1 i 2 warstwą.

A) Opis symulacji

- symulacja w 3 wymiarach, układ **periodyczny** w osi **y** i **z**
- sieć grafenu otrzymano nakładając na siebie 2 warstwy heksagonalne atomów węgla o stałej sieci $3.6150/\sqrt{2}$
- grafen umieszczono na podłożu Cu o stałej (pochodzącej z potencjału) równej **3.6150** i orientacji **111**
- oddziaływania hybrydowe: C-C oddziaływania **Tersoff** wykorzystując gotowy potencjał FeC.tersoff, Cu-Cu oddziaływania **eam/alloy** wykorzystując gotowy potencjał Cu_mishin1.eam.alloy, Cu-C oddziaływania

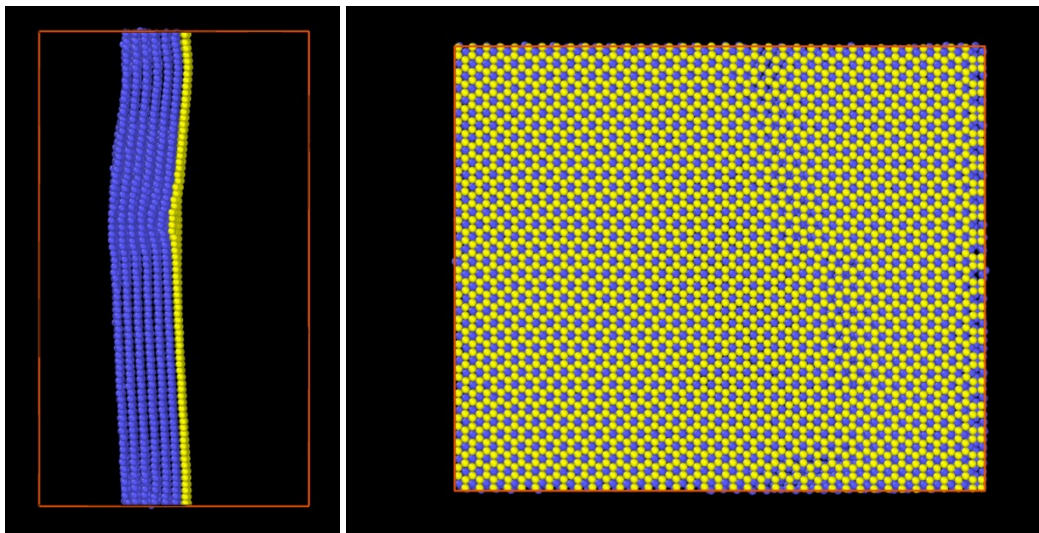
Lenarda-Jones'a korzystając z danych literaturowych ($\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$) oraz odcięcie $7\text{\AA}$

- masy **Cu=63.55 g/mol** i **C=12.01g/mol**
- układ został poddany wygrzewaniu w **T=300K** w trybie **nvt** z **Tdump=0.1** przez **100 tyś kroków**
- wyniki symulacji zostały zapisane w formie pliku **restart**

B. Opis symulacji

Układ różni się od układu A jedynie rozmiarem obszaru symulacji. Zawiera ok. 3 razy więcej atomów.

- symulacja w 3 wymiarach, układ **periodyczny** w osi **y** i **z**
- sieć grafenu otrzymano nakładając na siebie 2 warstwy heksagonalne atomów węgla o stałej sieci $3.6150/\sqrt{2}$
- grafen umieszczono na podłożu Cu o stałej (pochodzącej z potencjału) równej **3.6150** i orientacji **111**
- oddziaływania hybrydowe: C-C oddziaływania **Tersoff** wykorzystując gotowy potencjał FeC.tersoff, Cu-Cu oddziaływania **eam/alloy** wykorzystując gotowy potencjał Cu_mishin1.eam.alloy, Cu-C oddziaływania **Lenarda-Jones'a** korzystając z danych literaturowych ($\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$) oraz odcięcie $7\text{\AA}$
- masy **Cu=63.55 g/mol** i **C=12.01g/mol**
- układ został poddany wygrzewaniu w **T=300K** w trybie **nvt** z **Tdump=0.1** przez **100 tyś kroków**
- wyniki symulacji zostały zapisane w formie pliku **restart**

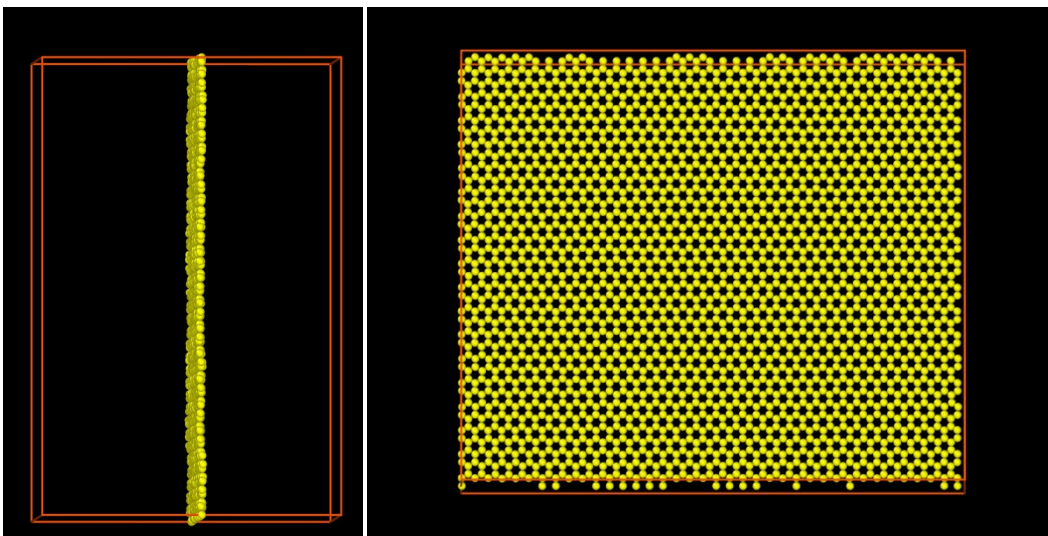

Powyższe rysunki przedstawiają strukturę po wygrzaniu.

C. Opis symulacji

Układ różni się od układu B tym, że nie zostało zastosowane podłoże miedziane. Grafen trzyma się ze względu na warunki brzegowe (periodyczność sieci grafenu w osi y i z)

- symulacja w 3 wymiarach, układ **periodyczny** w osi **y** i **z**
- sieć grafenu otrzymano nakładając na siebie 2 warstwy heksagonalne atomów węgla o stałej sieci $3.6150/\sqrt{2}$
- oddziaływania hybrydowe: C-C oddziaływania **Tersoff** wykorzystując gotowy potencjał FeC.tersoff, Cu-Cu oddziaływania **eam/alloy** wykorzystując gotowy potencjał Cu_mishin1.eam.alloy, Cu-C oddziaływania **Lenarda-Jones'a** korzystając z danych literaturowych ($\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$) oraz odcięcie $7\text{\AA}$
- masy **Cu=63.55 g/mol** i **C=12.01g/mol**
- układ został poddany wygrzewaniu w **T=300K** w trybie **nvt** z **Tdump=0.1** przez **100 tyś kroków**
- wyniki symulacji zostały zapisane w formie pliku **restart**

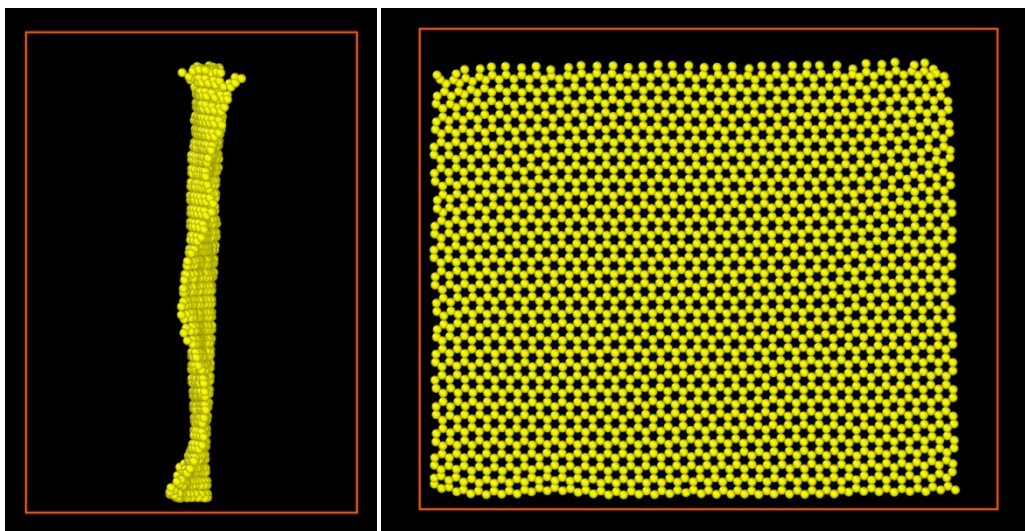

Powyższe rysunki przedstawiają strukturę po wygrzaniu.

D. Opis symulacji

Układ różni się od układu C tym, że grafen został pozbawiony periodyczności oraz nie dotyka ścianek obszaru symulacji.

- symulacja w 3 wymiarach, układ **nie periodyczny**
- sieć grafenu otrzymano nakładając na siebie 2 warstwy heksagonalne atomów węgla o stałej sieci $3.6150/\sqrt{2}$
- oddziaływania hybrydowe: C-C oddziaływania **Tersoff** wykorzystując gotowy potencjał FeC.tersoff, Cu-Cu oddziaływania **eam/alloy** wykorzystując gotowy potencjał Cu_mishin1.eam.alloy, Cu-C oddziaływania **Lenarda-Jones'a** korzystając z danych literaturowych ($\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$) oraz odcięcie $7\text{\AA}$
- masy **Cu=63.55 g/mol** i **C=12.01g/mol**
- układ został poddany wygrzewaniu w **T=300K** w trybie **nvt** z **Tdump=0.1** przez **100 tyś kroków**
- wyniki symulacji zostały zapisane w formie pliku **restart**

Powyższe rysunki przedstawiają strukturę po wygrzaniu. Animacja z przebiegu wygrzewania w pliku **wygrzewanie_C_nonperiodic.mp4**

Tak przygotowane pliki z danymi do restartu zostały wykorzystane do bombardowania jonami.

Bombardowanie jonami

Bombardowanie zostało przeprowadzone w następujących wariantach:

- A. bombardowanie układu z **grafenem na podłożu miedzianym** zawierającym 3598 atomów w tym 900 atomów grafenu (wygrzewanie A) cząstkami o energii zgodnej z rozkładem Gaussa
- B. bombardowanie układu z **grafenem na podłożu miedzianym** zawierającym 10800 atomów w tym 2700 atomów grafenu (wygrzewanie B) cząstkami o energii zgodnej z rozkładem Gaussa
- C. bombardowanie **grafenu** zawierającego 2700 atomów (wygrzewanie C) cząstkami o energii zgodnej z rozkładem Gaussa
- D. bombardowanie **grafenu** zawierającego 2345 atomów, który został **pozbawiony** periodyczności w każdym kierunku (wygrzewanie D) cząstkami o energii zgodnej z rozkładem Gaussa
- E. bombardowanie układu z **grafenem na podłożu miedzianym** zawierającym 10800 atomów w tym 2700 atomów grafenu (wygrzewanie B) cząstkami o energii zmieniającej się skokowo w zakresie **8.5 do 25.4 eV**
- F. bombardowanie **grafenu** zawierającego 2700 atomów (wygrzewanie C) cząstkami o energii zmieniającej się skokowo w zakresie **8.5 do 25.4 eV**

A. Opis symulacji

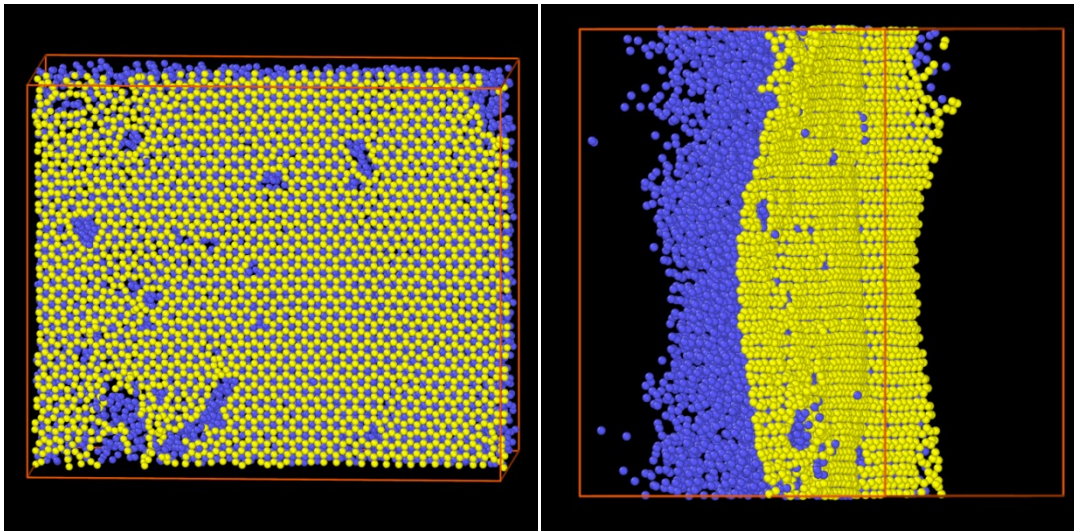
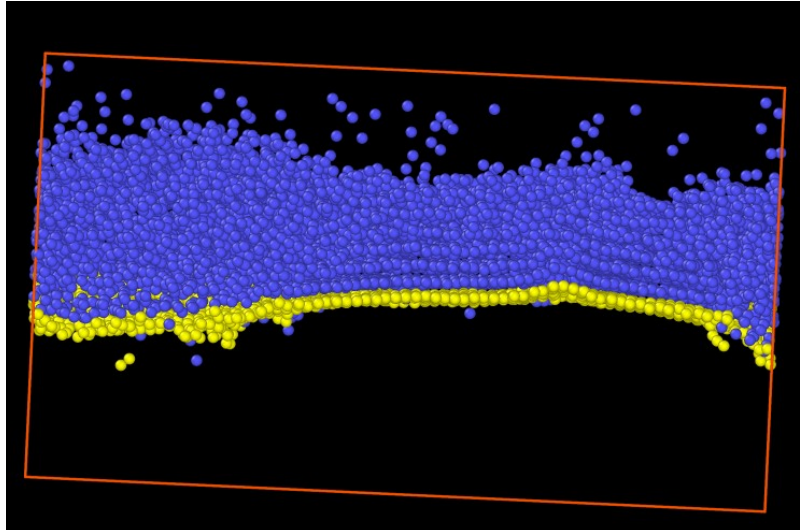
- wczytany plik restart wygrzewanie A

- oddziaływania hybrydowe: C-C oddziaływania **Tersoff** wykorzystując gotowy potencjał FeC.tersoff, Cu-Cu oddziaływania **eam/alloy** wykorzystując gotowy potencjał Cu_mishin1.eam.alloy, Cu-C oddziaływania **Lenarda-Jones'a** korzystając z danych literaturowych ($\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$) oraz odcięcie $7\text{\AA}$, oddziaływania **R-Cu, R-C** zostały zdefiniowane tak samo jak Cu-C, tzn. **lj/cut $\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$ odcięcie $7\text{\AA}$ (R-cząstka bombardująca)**
- masy **Cu=63.55 g/mol, C=12.01g/mol, R=1g/mol**
- pozycja początkowa atomu na **osi x** była **stała**, natomiast na **osi y oraz z losowa**
- prędkość była zgodna z **rozkładem Gaussa**
- położenie było aktualizowane w trybie **nve**
- ignorowane było opuszczanie symulacji przez atomy
- w jednej symulacji następowało kolejno po sobie 50 bombardowań z odstępem 80 kroków czasowych

B. Opis symulacji

Symulacja różni się od symulacji A jedynie wczytanym plikiem restartowym.

- wczytany plik restart wygrzewanie B
- oddziaływania hybrydowe: C-C oddziaływania **Tersoff** wykorzystując gotowy potencjał FeC.tersoff, Cu-Cu oddziaływania **eam/alloy** wykorzystując gotowy potencjał Cu_mishin1.eam.alloy, Cu-C oddziaływania **Lenarda-Jones'a** korzystając z danych literaturowych ($\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$) oraz odcięcie $7\text{\AA}$, oddziaływania **R-Cu, R-C** zostały zdefiniowane tak samo jak Cu-C, tzn. **lj/cut $\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$ odcięcie $7\text{\AA}$ (R-cząstka bombardująca)**
- masy **Cu=63.55 g/mol, C=12.01g/mol, R=1g/mol**
- pozycja początkowa atomu na **osi x** była **stała**, natomiast na **osi y oraz z losowa**
- prędkość była zgodna z **rozkładem Gaussa**
- położenie było aktualizowane w trybie **nve**
- ignorowane było opuszczanie symulacji przez atomy
- w jednej symulacji następowało kolejno po sobie 50 bombardowań z odstępem 80 kroków czasowych

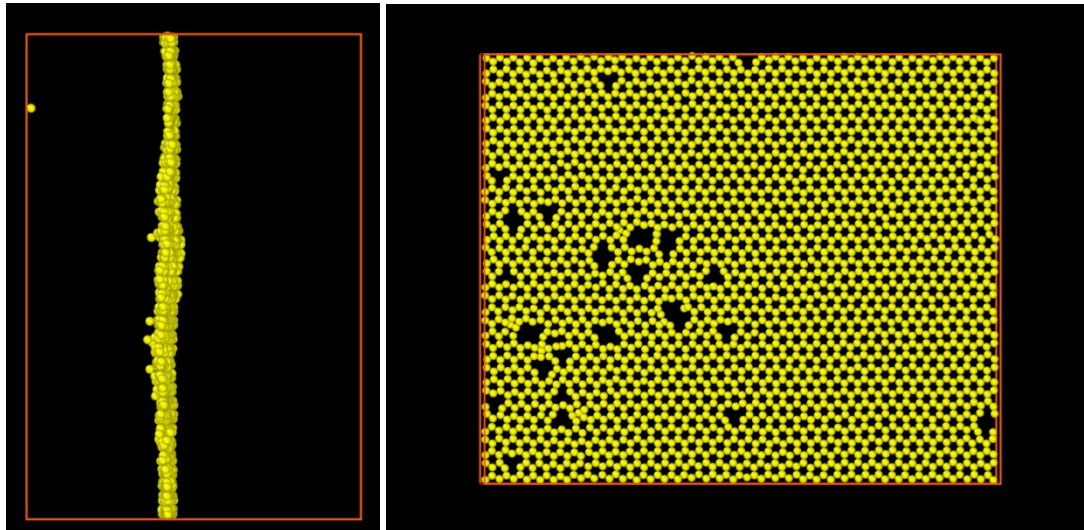
Powyższe rysunki przedstawiają strukturę po bombardowaniu. Animacja z przebiegu bombardowania w pliku **bombardowanie_CuC_10800at**

C. Opis symulacji

Symulacja różni się od symulacji A jedynie wczytanym plikiem restartowym.

- wczytany plik restart wygrzewanie C
- oddziaływania hybrydowe: C-C oddziaływania **Tersoff** wykorzystując gotowy potencjał FeC.tersoff, Cu-Cu oddziaływania **eam/alloy** wykorzystując gotowy potencjał Cu_mishin1.eam.alloy, Cu-C oddziaływania **Lenarda-Jones'a** korzystając z danych literaturowych ($\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$) oraz odcięcie $7\text{\AA}$, oddziaływania **R-Cu, R-C** zostały zdefiniowane tak samo jak Cu-C, tzn. **lj/cut $\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$ odcięcie $7\text{\AA}$ (R-cząstka bombardująca)**
- masy **Cu=63.55 g/mol, C=12.01g/mol, R=1g/mol**

- pozycja początkowa atomu na **osi x** była **stała**, natomiast na **osi y oraz z losowa**
- prędkość była zgodna z **rozkładem Gaussa**
- położenie było aktualizowane w trybie **nve**
- ignorowane było opuszczanie symulacji przez atomy
- w jednej symulacji następowało kolejno po sobie **50 bombardowań** z odstępem **80 kroków czasowych**

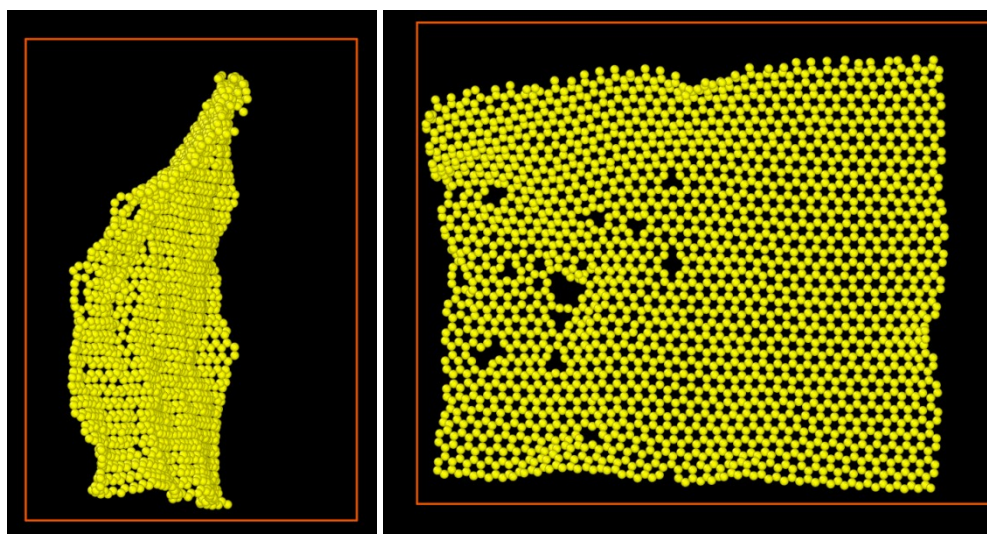
Powyższe rysunki przedstawiają strukturę po bombardowaniu. Animacja z przebiegu bombardowania w dwóch wersjach energetycznych w plikach **bombardowanie_C_higherenergy_2700at** oraz **bombardowanie_C_lowerenergy_2700at**

D. Opis symulacji

Symulacja różni się od symulacji A jedynie wczytanym plikiem restartowym.

- wczytany plik restart wygrzewanie D
- oddziaływania hybrydowe: C-C oddziaływania **Tersoff** wykorzystując gotowy potencjał FeC.tersoff, Cu-Cu oddziaływania **eam/alloy** wykorzystując gotowy potencjał Cu_mishin1.eam.alloy, Cu-C oddziaływania **Lenarda-Jones'a** korzystając z danych literaturowych ($\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$) oraz odcięcie $7\text{\AA}$, oddziaływania **R-Cu, R-C** zostały zdefiniowane tak samo jak Cu-C, tzn. **lj/cut $\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$ odcięcie $7\text{\AA}$ (R-cząstka bombardująca)**
- masy **Cu=63.55 g/mol, C=12.01g/mol, R=1g/mol**
- pozycja początkowa atomu na **osi x** była **stała**, natomiast na **osi y oraz z losowa**
- prędkość była zgodna z **rozkładem Gaussa**
- położenie było aktualizowane w trybie **nve**
- ignorowane było opuszczanie symulacji przez atomy

- w jednej symulacji następowało kolejno po sobie 50 bombardowań z odstępem 80 kroków czasowych

Powyższe rysunki przedstawiają strukturę po bombardowaniu. Animacja z przebiegu bombardowania w pliku **bombardowanie_C_nonperiodic**

E. Opis symulacji

Symulacja różni się od symulacji B skokową zmianą energii bombardującej cząstki oraz tym, że każde bombardowanie jest oddzielną symulacją - bombardowania nie mają wpływu na siebie. Pozwala to zaobserwować graniczną energię cząstki potrzebną do tworzenia się defektów.

- wczytany plik restart wygrzewanie B
- oddziaływania hybrydowe: C-C oddziaływania **Tersoff** wykorzystując gotowy potencjał **FeC.tersoff**, Cu-Cu oddziaływania **eam/alloy** wykorzystując gotowy potencjał **Cu_mishin1.eam.alloy**, Cu-C oddziaływania **Lenarda-Jones'a** korzystając z danych literaturowych ($\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$) oraz odcięcie $7\text{\AA}$, oddziaływania **R-Cu**, **R-C** zostały zdefiniowane tak samo jak Cu-C, tzn. **lj/cut $\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$ odcięcie $7\text{\AA}$ (R-cząstka bombardująca)**
- masy **Cu=63.55 g/mol**, **C=12.01g/mol**, **R=1g/mol**
- pozycja początkowa atomu na **osi x** była **stała**, natomiast na **osi y oraz z losowa**
- prędkość była zmieniana skokowo **od 405 do 700 $\text{\AA}/\text{ps}$ co 5 $\text{\AA}/\text{ps}$** (a więc energia atomu zmieniała się **od 8.5 do 25.4 eV**)
- położenie było aktualizowane w trybie **nve**
- ignorowane było opuszczanie symulacji przez atomy
- bombardowanie trwało 90 kroków czasowych, po każdorazowym bombardowaniu układ był generowany ponownie w celu usunięcia wpływu poprzedniego bombardowania na kolejne
- liczba bombardowań 60

Animacja z przebiegu bombardowania w pliku
bombardowanie_energiagraniczna_CuC_405-700krok5

F. Opis symulacji

Symulacja różni się od symulacji E jedynie wczytanym plikiem restartowym.

- wczytany plik restart wygrzewanie C
- oddziaływania hybrydowe: C-C oddziaływania **Tersoff** wykorzystując gotowy potencjał FeC.tersoff, Cu-Cu oddziaływania **eam/ally** wykorzystując gotowy potencjał Cu_mishin1.eam.ally, Cu-C oddziaływania **Lenarda-Jones'a** korzystając z danych literaturowych ($\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$) oraz odcięcie $7\text{\AA}$, oddziaływania **R-Cu, R-C** zostały zdefiniowane tak samo jak Cu-C, tzn. **lj/cut $\epsilon=0.415\text{eV}$ $\sigma=2.2277\text{\AA}$ odcięcie $7\text{\AA}$ (R-cząstka bombardująca)**
- masy **Cu=63.55 g/mol, C=12.01g/mol, R=1g/mol**
- pozycja początkowa atomu na **osi x** była **stała**, natomiast na **osi y oraz z losowa**
- prędkość była zmieniana skokowo **od 405 do 700 Å/ps co 5 Å/ps** (a więc energia atomu zmieniała się **od 8.5 do 25.4 eV**)
- położenie było aktualizowane w trybie **nve**
- ignorowane było opuszczanie symulacji przez atomy
- bombardowanie trwało 90 kroków czasowych, po każdorazowym bombardowaniu układ był generowany ponownie w celu usunięcia wpływu poprzedniego bombardowania na kolejne
- liczba bombardowań 60

Animacja z przebiegu bombardowania w pliku
bombardowanie_energiagraniczna_C_405-700krok5